

Τό δρᾶμα: «Ο 'Αγώνας γιά τό τομάρι», τοῦ Γκαλσγουώρθου πού άνέβασε
δημικρατικός θίασος Κοτοπούλη μᾶς δείχνει κατά τόν πιό δραματικό τρόπο
τήν αιώνια πάλη τῆς ἀριστοκρατίας και τῶν νεοπλούτων. Ο συγγραφέας δὲν
κλίνει σέ καμμιά προτίμηση κι' ἀφίνει στο θεατή νά βγάλει τό συμπέρασμα.
"Οσο δῆμως κι' ἄν ή ἀριστοκρατία ζεῖ μέσα στήν παράδοση, δη νόμος τῆς ἔξ-
λιξης είναι ἀμείλικτος και οι καινούργιες γενεές πού ἀνεβαίνουν, εἴτε μὲ θε-
μιά, εἴτε μὲ ἀθέμιτα μέσα, στέκονται σὰν ἔμποδιο στήν ἀριστοκρατία, πού.
παρὰ τὰ εὐγενικά τῆς ἐλατήρια, δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ ἔνα γοητευ-
τικό παρελθόν.

Τό ἐνδιαφέρον τοῦτο ἔργο ἀνεβάστηκε μὲ πολλὴν ἐπιμέλεια ἀπό τόν κ.
Κούν καὶ ή μετάφρασή του ἀπό τόν κ. Σκουλούδη ἔγινε μὲ ὁγάπη κ' ἐνθου-
σιασμό. Ή ἑκτέλεση ήταν μᾶλλον ἀνομοιογενής. Ο κ. Παπᾶς, στὸ ρόλο τοῦ
"Ἄγγλου ἀριστοκράτη μὲ τήν ἔμφυτη εὐγένειά του, μὲ τὸ ἀδρό του παιξιμο καὶ
τήν ὥραιά του ἐμφάνιση, ήταν ἔξαιρετος και ή συγκρατημένη του ἐμμηνεία
ήταν ἀπόλυτα μέσα στὸ πνεῦμα τοῦ συγγραφέα. Ή κ. Μιράντα Μυράτ συγ-
κίνησε μὲ τήν δραματικότητά της, ίδιως στή δεύτερη πράξη, καὶ δ. κ. Γιαννί-
δης στή δημοπρασία, ήταν περίφημος. Κάπως ψυχροί ὑπῆρξαν ή κ. Θιπαστιέ
καὶ δ. κ. Κ. Μουσούρης. Ο κύριος ρόλος είχε ἀνατεθεῖ στόν κ. Λογοθετίδη,
πού τό πολύπλευρο ταλέντο του κατόρθωσε σ". ἔνα ρόλο, δ ὅποιος δὲν προ-
σαρμοζόταν ἐντελῶς στήν ίδιο συγκρασία του, νά μὴ ξεφύγει ἀπό τό πνεῦμα
τοῦ συγγραφέα. Μιά παράσταση ἀξιόλογη και μιά ἐπιτυχία δικαιολογη-
μένη.

* *